

Til nr. 14, 16 og 21.

Et sagkyndigt udvalg, nedsat under sundhedsstyrelsen, har i en redegørelse til indenrigsministeriet, afgivet i sommeren 1974, foreslået, at der etableres en statslig lægemiddelinformation.

Redegørelsen indeholder en række alternative forslag til indholdet af den informationsvirksomhed, som sundhedsmyndighederne bør forestå. De væsentligste emner er en oversigt (lommebog) over det eksisterende lægemiddelsortiment samt aktuelle introduktionsartikler om nye lægemidler og samlede oversigter (præparater, behandlingsområder). Udgifterne til det forslag, som udvalget anser for at kunne opfylde alle væsentlige krav, er anslået til ca. 1,5 mill. kr. årligt.

I redegørelsen foreslås, at der oprettes et lægemiddelinformationsnævn med 13 medlemmer, som skal være overordnet organ for informationsvirksomheden og placeres direkte under indenrigsministeriet.

Under dette nævn skal der nedsættes et forretningsudvalg (5 medlemmer), som, bistået af konsulenter og et sekretariat, skal varetage det praktiske arbejde.

Indenrigsministeriet har forelagt redegørelsen for de myndigheder, institutioner og foreninger, som fik forelagt betænkning om lægemidler, se Almindelige bemærkninger til forslag til lov om lægemidler, I, A.

Indenrigsministeriet er enig i redegørelsens konklusion, nemlig at der er behov for en aktual, afbalanceret og let tilgængelig lægemiddelinformation over for læger. Dette standpunkt støttes tillige af det altovervejende flertal af de udtalelser, som ministeriet har modtaget angående spørgsmålet.

Det er ministeriets opfattelse, at staten bør forestå en sådan information, idet man herigennem sikrer den størst mulige uafhængighed ved udformningen, samtidig med at man gennem det materiale, som indleveres i forbindelse med ansøgninger om registrering af specialiteter, har adgang til de oplysninger, som er nødvendige til informationsvirksomheden.

Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at fastlægge formerne for og omfanget af lægemiddelinformationen i selve loven, men der er i stedet for foreslået tillagt indenrigsministeren en bemyndigelse til at etablere en sådan statslig informationsvirksomhed.

Endvidere er det fundet rigtigt, at det er sundhedsstyrelsen, der skal have ansvaret for informationsvirksomheden, og det foreslåede lægemiddelinformationsnævn indplaceres som rådgivende for sundhedsstyrelsen på tilsvarende måde som de øvrige nævn inden for lægemiddelområdet. Gennem en sådan placering af nævnet åbnes mulighed for et nært samarbejde med de øvrige rådgivende nævn bl.a. i form af fælles sekretariatbistand, ligesom der herigennem tillægges sundhedsstyrelsen mulighed for en koordination af nævnenes sammensætning og arbejde, jfr. bemærkninger til lovforslagets kapitel 7.

Ministeriet har endvidere fundet det fornødent at skabe en klar lovhjemmel for, at der, som fremhævet i stk. 3, til brug for informationsvirksomheden kan anvendes alle oplysninger, som fremgår af ansøgninger om registrering af farmaceutiske specialiteter, og som er påkrævet af hensyn til informationen.

Sundhedsstyrelsen har mulighed for — hvis det af hensyn til en faglig og økonomisk forsvarlig tilrettelæggelse af informationsarbejdet findes fornødent, at foreskrive, at de for informationen nødvendige oplysninger skal foreligge samtidig med indgivelse af registreringsansøgning og i en bestemt angivet form.

Af hensyn til registreringsansøgernes berettigede interesse i, at forretningshemmeligheder m. v. ikke uden videre kan offentliggøres, åbner stk. 4 en mulighed for, at registreringsansøgerne på forhånd kan gøre sundhedsstyrelsen opmærksom på disse problemer samt — såfremt det skulle blive aktuelt — udtale sig om sundhedsstyrelsens brug af sådanne oplysninger. Da oplysninger, som har karakter af forretningshemmeligheder m. v., normalt er uden interesse for informationsarbejdet, vil bestemmelsen formentlig meget sjældent få betydning i praksis.

Endelig mener indenrigsministeriet, at man af ressourcemæssige grunde bør forsøge i et statsligt lægemiddelinformationsnævn at inddrage repræsentanter for de foreninger, som allerede driver lægemiddelinformationsvirksomhed. Det drejer sig om Den almindelige danske Lægeforening og om de tre producent- og forhandlerorganisationer Mefa (Foreningen af danske Medicinfabrikker), Medif (Medicinalimportørforeningen) og Danmarks Apotekerforening.